

overveiende Deel af Dyrighedspersonalet en saadan Vaagthed ligeoverfor de vedkommende Personer, seer jeg virkelig ikke, hvorledes man kan vente, at de ville kunne udføre de mangfoldige andre Embedshandlinger, de ere nødte til at udføre i hele Publicums Paasyn. Jeg kan ikke finde nogen Forskjel imellem disse Erklæringer og de øvrige Handlinger, der paa-ligge dem at udføre, eller at deri skulde ligge nogen Grund til at fritage dem for at være deres Erklæringer bekendte. Den ærede Minister anførte, at, selv om en Ansøgning skulde blive afflaet, saa kunde jo den vedkommende Ansøger indgive en ny Ansøgning, hvori han opgav nye Data til Forsvar for sin Ansøgning; men jeg vil tillade mig at spørge, hvorledes han skulde kunne det, naar han ikke kender de Grunde, der have bevirket Afflaget, og hvorledes han skal kunne komme til at kende disse Grunde, naar han ikke kender Dyrighedens Erklæring. Kender han den, saa kan han, forsaavidt han har Grund og Ret, oplyse, at Erklæringen er bygget paa en skæv Betragtning, at den ikke i alle Dele er rigtig; men kender han den ikke, kan jeg ikke forstaae, at han kan have nogen særegen Udset til at faae den engang afflaede Ansøgning bevilget, ved paany at indgive den. Jeg troer virkelig ogsaa, at der ikke er en saadan Mangel paa Mod tilstede i Embedsclassen. Efter hele min Livserfaring, saa er Mod ligeoverfor de Statsborgere, Embedsclassen har med at gjøre, Noget af det, den allermindst savner. Jeg har oplevet mangfoldige Tilfælde, hvor Dyrigheden har været for modig ligeoverfor Borgerne, men det er virkelig overordentlig sjældent Tilfældet, jeg tilstaaer, jeg kan ikke engang erindre mig saadanne Tilfælde, hvor den vedkommende Dyrighed har manglet Mod

ligeoverfor Borgerne, saa jeg troer virkelig, at man gjør vor Dyrighedsclassse Uret ved at tillægge den en saadan U selvstændighed og Frygt, at den ikke skulde kunne opfylde sine Embedspligter tilbørligen, om den derved skulde komme til at støde En eller Anden. Naar den ærede Minister med Hensyn til § 2 har anført, at man ikke kunde binde Ministeriet til en vis bestemt Maade, hvorpaa det kunde indhente de fornødne Dplysninger, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at her siges kun i § 2, at Dyrighedens yderligere Erklæring kun maa omhandle visse bestemte Punkter i det Tilfælde, at Dyrigheden forlanger denne Erklæring paa Grund af Supplicæntens indsendte Dplysninger. Naar Ministeriet forlanger yderligere Dplysninger af andre Grunde, der ikke angaae de Dplysninger eller Beviisligheder, Ansøgeren har anført mod den første Erklæring, saa har Dyrigheden jo fuldkommen fri Hænder til at give disse Dplysninger. Her siges kun i § 2, at, naar de forlanges paa Grund af de Beviisligheder og Dplysninger, Ansøgeren har anført, saa maa den yderligere Erklæring kun omhandle dette Punkt, og jeg skal strax forklare, hvorfor jeg nærmest har stillet denne 2den §; jeg er nemlig gaaet ud fra, at Dyrighedens Erklæring i alle Tilfælde maa staae til Troende; naar der ikke foreligger aldeles bestemte og klare Beviisligheder og Dplysninger, som Ministeriet eller anden vedkommende Autoritet finder at maatte tillægge en saadan Vægt, at de ikke ueblitteliggen tør lægge dem aldeles til Side. Hvor der kun foreligger en simpel Benægtelse eller en simpel Paaastand mod en saadan Dyrigheds-Erklæring af vedkommende Ansøger, da ere jo disse aldeles uden nogen Betydning.